

handle aldeles imod sin Stilling. Men noget gaanske Andet er det med det Begreb, man har opstillet her i Forslaget's § 20, hvor der staar, at en Person, som er gaanske villieløs, som bliver antagen paa eet Aar, bliver lønnet af Communeraaedet, og som skal udføre Alt, hvad der bliver ham foreskrevet af Andre, uden at der ved Loven er givet ham den sjerneeste Medvirkning i Beslutningerne. En saadan Stilling finder jeg meget beklagelig, og jeg finder, at den er endnu mere beklagelig end den Stilling, som selv de meest underordnede Embedsmænd have, thi af dem fordrer man ikke, at de skulle være ansvarlige for Andet, end for en tro Udførelse af de Pligter, som blive dem paalagte; men her er Bestyrelsen overdragen denne Mand selv, og Ansvarer hviler altsaa paa ham, skjøndt han er berøvet Selvstændigheden. Det er det, som jeg har fremhævet som noget Selvomdfigende i Udkastet, hvor ud over jeg ikke kan komme. Forsaa vidt den ærede Taler har villet have, at jeg skulle give yderligere Løfter om, hvorledes Lovgivningen om Communalforholdene skulle fremmes, saa skal jeg være meget tilbageholden med det. Den ærede Taler har før udtalt i denne Sal, at jeg havde givet et gaanske bestemt Løfte om Forelæggelse af et Communalforslag i indeværende Efteraar, men han skylber endnu at godtgjøre, at et saadant bestemt Løfte i saa Henseende er givet; hidtil har han ikke gjort det, og jeg skal vel vogte mig for at give Løfter. Jeg skal aldeles henstille, hvorvidt den ærede Forsamling vil finde sig overbevist om, at Regjeringen med al den Hurtighed, som er forenelig med en saadan Sag, vil fremme Udarbejdelsen og Forhandlingen af de allerede udarbejdede Lovforslag til en ny Communallov; jeg troer ikke, at Forsamlingen noget Dieblisk vil nære Tvivl om, at Ministeriet paa ingen Maade vil drage sig tilbage fra at gjenneføre de Reformer, som det selv erkjender for aldeles nødvendige, og at det erkjender en Reform af vore communale Forhold for aldeles nødvendig, det har jeg oftere udtalt, og det ligger ligefrem deri, at det ikke vil opholde denne Sag noget Dieblisk mere, end det er høist fornødent.

Cultusministeren: Det ærede Medlem fra Holbek Amts 2det District (Tscherning)

har vant Thinget til en saa elendommelig Maade at give Beskæring paa, saavel til Thinget i det Hele som til dets enkelte Medlemmer og til Ministeriet, at Ministeriet ikke kan blive forundret over den Maade, hvorpaa denne Beskæring idag er givet, og det kan saameget lettere finde sig deri, som han, idet han belærte Ministeriet, saa stærkt udtalte, at det var et ønskeligt, og lovede at understøtte det. Men, hvad det ærede Medlem er aldeles uberettiget til, det er, at gjøre Ministeriet mistænkt og ligefrem at gjøre det Beskyldninger. Hvis det ærede Medlem havde indskrænket sig til at sige, at forskellige Folk læse Grundloven med forskellige Dine — thi vi læse med Dinene og ikke med Tungemaal — og at Ministeriet læser den paa en anden Maade end han, saa havde derimod Intet været at sige; men han sagde, at han og hans Venner læse Grundloven som den er givet, og at der er Nogle, som søge at læse den paa en anden Maade, og dertil er han uberettiget (Ja! Ja!). Vi læse den ogsaa som den er givet, vi læse den saa godt som vi formaae, og det Samme forudsætte vi om ham. Det ærede Medlem har dernæst ogsaa vant dette Thing til, at han, idet han til specielle Spørgsmaal knytter almindelige Betragtninger, hvilket kan være meget rigtigt og oplysende, ofte saaledes bevæger sig i de almindelige Betragtninger, at det specielle Spørgsmaal temmeligt tabes af Synne, og at Forbindelsen mellem de af ham anstillede Betragtninger og den foreliggende Sag vistnok bliver en stor Deel af Thingets Medlemmer uklare; jeg troer, at det Samme er skeet i Dag. Jeg hørte en lang Række af Betragtninger over Bureaukratiet, som væsentlig syntes at være byggede paa den Forudsætning, at der ved Afgjørelsen af dette Lovforslags Fremme eller Ikke-Fremme var Spørgsmaal om at beholde Bureaukratiet og at bestyrke det i dets nuværende Udstrækning eller at affasse det; men derom er ingenlunde Spørgsmaalet; Spørgsmaalet er om Forslaget antyder det rigtige Maal, inden hvilket, og den rigtige Maade, hvorpaa Bureaukratiet, forsaavidt det har faaet en for stor Udvikling, kan indskrænkes, ved en friere folkelig Behandling af mange Anliggender. Men under denne Betragtning af Bureau-